

POKROK PUBLISHING CO.

vydává
POKROK ZÁPADU
a místní vydání

• Crete pro Salina okres, Neb., v Schuyler a Clarkson pro Colfax okres, Neb., ve Wilson, Kans., pro stát Kansas, v Cedar Rapid, Ia., pro stát Iowa, v St. Paul a Minneapolis, Minn., pro stát Minnesota a v Tyndall, S. D., pro státy South a North Dakotu.

Předplatné:
Pro Spojené Státy \$1.50. Pro Kanadu \$2.00. Do Evropy \$2.50 ročně.

• Kášíky peněžní dějete se pomocí speciálních poukázek (Money Orders), expresních poukázek (Express Money Orders), bankovních poukázek (Bank Draft), anebo v registrovaném dopise. Oznamujete-li své přestěhování, udejte starou i novou adresu.
• Dopisy z kruhů členův ohotné uveřejníme. Musí být slušné, psané bez úmyslu někoho osobně poškodit a neposílány plným jménem, ať již má být v redakci utajeno, anebo s doplňkem uveřejněno.

Ve Spojených Státech jest 2-273,603 analfabetů ve věku od 21 roků, a bylo by zajímavé zjistiti, kolik z nich jest přistěhovalec a kolik plnokrevných Američanů.

Ty dvě naše tiskové kanceláře neměly by na sebe zářiti a mělo by jim zcela postačiti vědomí, že jsou obě velmi důležitými národními institucemi.

Není to hanbou, přiznati se k chybě a tak se nám zdá, že Wilsonova administrace, dříve či později, bude nucena přiznati se k chybě se svojí mexickou politikou.

Jak jsme nedávno správně předpověděli, po Maeterlinkových spisech, od té doby, co dány byly na index, jest taková poplávka, že knihkupectví nucena jsou zasílati do nakladatelských závodů telegrafické objednávky.

Ti zaměstnavatelé v automobilovém průmyslu, kteří se obávají, že Ford získá nyní ty nejlepší síly, mohou tomu zcela snadno zabrániti — ať učiní podobně jako on, ať rovněž dělí se se svými zaměstnanci o výtežek.

Onehdy Daniel Guggenheim prohlásil, že vláda Spojených Států mohla by úspěšně operovati dráhy, telefony a telegrafy, a zdali podobně "vysvědčení způsobilosti" vystaví Skryci Samovi také Wall Street, skoro bychom se do toho mohli pustiti.

Ve Washingtoně byli překvapeni zprávou, že gen. Villa dal zastřeliti bez většího procesu britického poddaného Bentona, a toto překvapení jest plně odůvodněno, neboť kdo by se byl něčeho podobného nadál od Willy — bývalého lupiče a vraha!

Ze Čechové nejsou těmi jedinými, mezi nimiž se výborně daří hububuku a Sarlatánství, toho nejlepší dokladem jest úspěch pověstného "ryvavlisty" Billy Sundaye, jenž pouze potřebuje ruku natáhnouti, a už do ní padají \$ \$ \$ jako mana, kterou Jehova nasytil na poušti děti Israele.

Víme, že se časy mění a konečně ani my se nepočítáme do nějakého starého "saeculum", ale posílá za našich mladých lidí děve na den sv. Valentina láhev vína, cognacu nebo cocktailu, jak prý to nyní přichází do módy, na místě nějakého něžného dárku, to přece ani toho nejprosačtějšího mládežence nenapadlo.

Velká porota ve Filadelfii dala v obžalobu pro trestní urážku a spiknutí dva muže, kteří rozšířili ve veřejnosti domnělou přisluhu, již při skládání musí členové známé organizace Hyttli Kolumbových, a když onchdy líčení vyvolalo obžalování se přiznali k vině — že ta přisluha byla vytvořením jejich fantazie a že ji rozšířovali, jenom aby vzbudili předpoklad proti katol. společenství. S onou "přisluhou" byli semánseni též členové některých našich radikálních svobodomyšlných ča-

sopisů, a jsme zvědaví, zdali s té strany bude jim nyní řečena pravda.

Tomás Paine, autor "Věru Rozumu" a jeden ze zakladatelů americké republiky, dočká se pomníku v Chicagu, západní metropoli této země, a ač není nám známo, kdo má býti při odhalení slavnostním řečníkem, navrhovali bychom p. Theodora Roosevelta, jenž jistě dal by si řeci — kdyby do té doby většina amerického lidu, čímž se rozumí většina amerických voličů, přiklonila se k Paineovu názoru na svět a náboženství.

Z vadevilních obvodů na nejvyšší rozkaz vyloučeny byly prý všechny vtipy o ženském volebním právu a sufražetkách, asi proto, že ženské volební právo uznáno konečně za věc zcela vážnou, a když už se musí dělati "vtipy," vždyť jsou tu irské a židovské typy a pak — tehyně, z těchto poslednějších už se živí vtípkáři celá staletí a pokud víme, ještě odnikud se neozval důrazný protest a tehyně jsou dále a stále důležitou složkou člověčenstva.

"Tak zvaná 'chladná žena,' jest fyziologicky 'bezpohlavní Venuše' a většinou produkt dneška," prohlásil Dr. Wilhelm Stekel, proslulý specialista vídeňský v rozpravě o tomto typu žen. — "Odhaduje se, že 40 procent žen dneška necítí žádného vzrušení lásky," pravil. Dr. Stekel připisuje "tento ženský zjev" úpadku "umění milování" a pruderie. Toto jest věrný překlad kabelogramu z Berlína, a vzhledem k choulivosti onoho problému, združujeme se veškerého vlastního úsudku, kromě poznamenání, že zdali těch "chladných žen" takovou měrou přibývá, lidské pokolení brzy vyhyne — a uvážme-li všecko, těžko říci, bude-li to velká škoda.

BUDOUCNOST REPUBLIKÁNSKÉ STRANY.

Pod tímto ohlavením uveřejnil dřívější prezident Taft článek v "Saturday Evening Post," který vyvolal značnou pozornost v politických kruzích v celé zemi.

V první části článku rozebírá p. Taft příčiny porážky republikánského národního listku v posledních volbách a vypočítává vlivy, jež přilákaly přes čtyři milióny voličů do tábora progressivní strany. Zároveň zdrazňuje, že skoro sedm miliónů voličů zůstalo doma, což bylo více, než v kterýchkoliv předešlých volbách. Tito voliči asi byli rozmrzení celkovou situací a vzdali se práva rozhodovati, která strana měla by řídit "loď státu" po čtyři roky.

Pan Taft nemá naděje, že dalo by se dočiniti nějakého smíření do příští presidentské volby a vyslovuje to jako věc, která sama sebou se rozumí, že p. Roosevelt bude opět kandidátem, ale míní, že během příštího desetiletí poměry zcela jinak se utváří a že hodně těch, kdož zabíudili do tábora progressivního, vrátí se zpět do republikánské strany. O progressivní straně praví:

"Pravdou jest, že progressivní strana se zrodila ve vášni a žila v rozčilení, které nemůže býti udržováno trvale, a přirozenou tendencí, za normálních podmínek, jest pro průměrného republikána, jenž opustil stranu v 1912, aby mohl hlasovati pro p. Roosevelta, vrátiti se do ní."
Dalším míněním p. Taftovým jest, že v pádu špatných časů během Wilsonovy administrace, "republikánská strana, se svými něžnými směřmi, avšak více praktickými a určitými plány, a se svými konservativnějšími názory, mohla by zajistiti svému kandidátu potřebnou většinu."

Pan Taft snaží se vyvracet obžalobu, jako by republikánská strana byla reakcionářskou a poukazuje, že za jejího vládnutí bylo vlastně navícě posilováno na zchování přírodních zdrojů, na obnovení hrabivosti trustů a monopolů a na regulování železnic. Progressivní strana apelovala především k populárním vášním a přebíhala, a míněním p. Taftovým jest, že "vláda nemůže předejiti lidu, než změnit je v dobro-

nalé bytosti. Aníž vláda neb zákony mohou zaujati místo přičinlivosti, věrnosti, individuálního charakteru a sebezapření. Zákonodárství to nemůže učiniti. Paternalismus nemůže. Socialismus nemůže. Odejmutí zodpovědnosti jednotlivce vždycky oslabí politické tělo."

V dalším viní p. Taft progressivní stranu, že směřuje k socialismu. To prý může p. Roosevelt sebe více popřati a vyvracet, nicméně zůstává to pravdou.

"S naukami, které odporučuje a stanoviskem, jež zaujímá a slibuje, jež činí, on (p. Roosevelt) posiluje se k socialismu tak jistě jako voda teče s vrchu. Žádný muž a žádná strana v historii země neucínily tolik na zničení důvěry lidu ve spravedlnost soudů a existenci jakéhokoliv neodvislého soudnictví, jako p. Roosevelt a progressivní strana. Toto jest to veliké obvinění, kterému bude nucen čeliti až postaven bude před soud historie."

Jak vidět, roze-psal se p. Taft o svém bývalém příteli Theodoreovi hodně ostře. Ku konci svého článku nařtl p. Taft cíle a konstruktivní zákonodárství, jež vyžadují přítomné podmínky a poměry a ovšem že p. Taft pokládá republikánskou stranu za kompetentní a povolnou k onomu úkolu. Pan Taft nevěří, že by republikánská strana byla mrtva, ale také nevěří, že by mohlo dojiti k nějakému dorozumění se stranou progressivní v době dohledné. Pokud to se nestane, bude ovšem demokratická strana ve veliké výhodě.

ŘEVNIVOST CÍRKVI.

Zdali jest jeden jednotlivý vliv, který více než kterýkoli jiný bude působiti k zachování náboženské svobody v této zemi, nebude to ani tak šíření se svobodomyšlnosti, jako řevnivost mezi církvemi, hlavně ovšem mezi církví římsko-katolickou a vyznáními protestantskými. Není tomu tak dávno, co byla ve svém květu A. P. A. a kdy vlastně v této zemi zuřila náboženská válka, nekrvavá sice, ale velmi urputná. Zdálo se, že tuto válku následovalo jakési příměří, za něhož obě strany zanechaly vzájemného potírání se a věnovaly pozornost organizování a posilování svých vlastních šiků a nyní se opět zdá, že toto příměří vypráskalo a boj začal na novo.

Na veřejnost proniklo, že bratrstvo zednářské, jež v Americe bylo celkem tolerantní, začíná si všímati náboženských otázek v souvislosti s politikou a jest známo, že vzniklo několik radikálních časopisů, jež obraly si za svůj životní cíl potírání římsko-katolické církve.

Onehdy vyskytly se na veřejnosti dva dopisy, jež jsou nejlepšími doklady té skutečnosti, jak církev na sebe zářil, jak vzájemně dávají na sebe pozor. Jeden z těch dopisů zaslán byl prezidentu Wilsonovi p. W. W. Prescottem, redaktorem "Protestant Magazine," a druhý jest odpovědí prezidentovu. K vší zajímavosti oba tyto dopisy uveřejňuje pan Prescott napsal prezidentovi:

"Pane: Dozvídám se z osobních rozmluv a korespondence, že převládá široce rozvětvený dojem mezi protestanty, že jest naprosto nemožno, aby kterýkoli dopis vztahující se na činnost římsko-katolické církve dostal se k vám osobně, z té příčiny, že všechny takové dopisy jsou zatajány před vámi vašim soukromým sekretářem, p. Tumultyem. Jest to nebláhové pro vás i pro zemi, že takový dojem převládá. Dříve než budu se bránit, prohláším na celé čáře. Dokonce v budoucnosti má býti veden přísný dohled nad egyptními papíry, jež korporace zaměstnávajíce se mezistátním obchodem budou vydávati.
Doufáme, že tento úvod nebude nijak na škodu, neboť soukromý monopol jest jedním z nejhorších útvarů ekonomických a společenských, ale my vlastně nechtěli jsem psáti o monopolu průmyslovém, aniž železničním, nýbrž o monopolu oddávkovém, jakému se přítomně těší řečník Svobodné Obce v Chicagu. Jest pravda, že lidé mohou se dáti spojiti poutem manželským knězem, neb jiným duchovním, soudem atd., alsvobodář, který chce míti svobodomyšlný sáutek, který chce použíti téhož "práva," jako má na příklad jeho soudce katolík, nemůže jeho výběru — nežli jiti do č. 1310 záp. Osmanketá ulice, Chicago, Ill., kde zůstává ten jediný oddávkový řečník Svobodné Obce, nebo si téhož jediného oddávkového řečníka poslati do domu a patřičně uťiti. A toto jest monopol, a každý monopol jest nezdravý, "neuhájitelný a neobhajitelný," zrovna jak to praví národní demokratická platforma.

"Děkuje vám za každou pozornost, kterou věnujete této žádosti, jsem váš oddaný
W. W. Prescott."

Na to prezident odpověděl:
"Můj milý pane: Dovoleté mi stvrditi příjem vašeho dopisu ze dne 15. ledna a poděkovati vám za vaši upřímnost, že jste mi psal.
"Vyprošuji si ujustiti vás, že dojem, jako by část mé korespondence byla zatajována přede mnou za jakýchkoli okolností mým sekretářem následkem náboženských náklonností na jeho straně, jest nesmyslné a naprosto bezpodstatné. Dovoilím si říci, že žádný prezident neměl upřímnější a uspokojivější vztahy se svým sekretářem, nežli já mám s mým. Celá moje korespondence jest mi stále přístupnou. Pan Tumulty spíše snad a ochotněji upozorní mne na věci, v nichž jeho předpoklad, jak by hráti úlohu, nežli na jiné věci, jež jsou mi poměrně lhostejny.
"Ovšem, nepotřebuji snad říci, že nemluvíme z dojmu, nýbrž z vědomosti, zrovna jak s mojí korespondencí jest nakládáno.
Upřímný Váš
Woodrow Wilson."

K těmto dvěma dopisům netřeba ani mnoho poznamenek. Dokazují, jak církev žárlivým okem vzájemně se střeží, aby snad ta neb ota nemabyla dominujícím postavením. Byly doby, kdy taková řevnivost byla strašnou věcí, avšak v přítomných časech, v této zemi, je jednou ze záruk zachování náboženské svobody.

PRŮC S MONOPOLEM!

"Monopol jest neobhajitelný a neuhájitelný," praví národní demokratická platforma, "každý monopol jest nezdravý," uznává se dnes všeobecně za zdravou ekonomickou zásadu. Za jedině snesitelný a mravný uznáván jest monopol státní, jako na příklad pošta, neboť se vychází ze stanoviska, že stát, který by své příslušníky vydíral, sám podrývá své základy, na nichž byl vybudován. V Americe máme dosti odvětví průmyslu, která jsou zmonopolisována, nebo kde soutěž jest tak slabá, že vůbec netřeba s ní počítati, a dráhy jsou v zásadě, ve skutečnosti, monopolem. Stát ovšem nemohl skonfiskovati to, co sám pomohl vytvořiti, k čemu vlastně podnět dal, a po hezkou řadu let železniční monopol počínal si tak arrogantně, jak si jenom počínati může kapitál, když ví, že lidé prostě nuceni jsou zaplatiti za jízdné neb dovoz, co kapitál diktuje — nebo zůstati doma.

Tak to trvalo hodně dlouho, ale pak někomu napadlo, že přece jenom není třeba, aby stát a národ trpěli podobnou arrogancí, že takový monopol, když nemůže býti skonfiskován, může tedy býti regulován, snůny jednotlivých států a kongresem, a tak vznikla komise pro mezistátní obchod, jednotlivé státy přijaly zákony v zájmu maximálního jízdného neb dovozních sazeb a železniční monopol, ačkoli zuřivě se bránil, prohlánil na celé čáře. Dokonce v budoucnosti má býti veden přísný dohled nad egyptními papíry, jež korporace zaměstnávající se mezistátním obchodem budou vydávati.

Doufáme, že tento úvod nebude nijak na škodu, neboť soukromý monopol jest jedním z nejhorších útvarů ekonomických a společenských, ale my vlastně nechtěli jsem psáti o monopolu průmyslovém, aniž železničním, nýbrž o monopolu oddávkovém, jakému se přítomně těší řečník Svobodné Obce v Chicagu. Jest pravda, že lidé mohou se dáti spojiti poutem manželským knězem, neb jiným duchovním, soudem atd., alsvobodář, který chce míti svobodomyšlný sáutek, který chce použíti téhož "práva," jako má na příklad jeho soudce katolík, nemůže jeho výběru — nežli jiti do č. 1310 záp. Osmanketá ulice, Chicago, Ill., kde zůstává ten jediný oddávkový řečník Svobodné Obce, nebo si téhož jediného oddávkového řečníka poslati do domu a patřičně uťiti. A toto jest monopol, a každý monopol jest nezdravý, "neuhájitelný a neobhajitelný," zrovna jak to praví národní demokratická platforma.

Zdali oddávkové právo řečníka Svobodné Obce uznáno bude v nejvyšší instanci — čehož si z hloubi srdce přejeme — proč nemělo by to dáti podnět k rozvětvení Svobodných Obcí, proč nemělo by býti více takových řečníků, proč měla by prosperita zůstat zmonopolisována, čehož se ani církev neodvázá a každé z těch osob duchovních dopřávají trochu toho oddávkového i pohřebního počinku. Proč neměla by býti Svobodná Obce, kromě v chicagské Plzni, také v Kalifornii, v Lawndale, v Town of Lake, v Merigold, v Jerusaleme, zdali jsou tam ještě nějaké Češi, na severní straně, ku kterým koláťate mohli by se připojiti obvod kolem Národního Hřbitova, a v Oak Parku a Morton Parku, na malé jižní straně a všude, kde krajané naši v větším počtu usazení jsou? Toto není psáno jako nějaká satyra, to míněno jest zcela opravdově — proč nemohla by vzniknouti zcela nová professe, svobodobecních řečníků, kteří by se občas mohli scházeti, pohovořiti si o byznysi, po případě i nějakou škálu mohli by si upravit — nikoli však příliš vysokou, aby vládní odbor spravedlnosti nechtěl je za pašery jako trust — to jest všecko v mezích možností, zdali v nejvyšší instanci uznáno bude oddávkové právo řečníka Svobodné Obce, a bylo by to uplatňováním zásady "největšího dobra pro největší množství."

neboť uvažme tu ztrátu času, když snoubenci až z těch nejvzdálenějších částí města jsou nuceni jezdit k tomu jedinému oddávkovému řečníku Svobodné Obce! Jako máme ve velkých městech První presbyteriánský kostel, Druhý, Třetí, Čtvrtý, atd., nebo První metodistický, Druhý, Třetí, Čtvrtý, atd., tak mohla by býti První Svobodná Obce (p. Iškova, to prvenství nikoly by mu neuzal) a Druhá, Třetí, Čtvrtá, atd. Tato organizace zcela snadno dala by se provésti.

Když jsme byli před časem v Chicagu, pravil nám jeden starý kamarád: "Že se tam v té Omaze trápíš, podívej se, co tady máš známých, přijel zpátky, založ si Svobodnou Obce a oddávkový škola škola. Jestli chceš, já ti to sám seženu." K tomu doslovně citovalému mínění našeho starého přítele třeba dáti vysvětlivky, aby nepovstalo nějaké nedorozumění. Předně, on jest na omaly, jako bychom se snad v Omaze trápili — naopak náš život v Omaze jest jako procházka růžovým sadem, jako jediná krásná jidylka, a že "to sám seženu," tím míní, že sám získá dosti členů pro založení Svobodné Obce, anož bychom sami musili agitovati. To byla zajisté sličná nabídka, kterou jsme vzali v úvahu, ale tím nebudiz vyrozuměno, že po zralé úvaze rozhodneme se k její přijetí. Nám jde pouze o rozbití monopolu, neboť každý monopol jest "nezdravý, neuhájitelný a neobhajitelný."

Zdali v nejvyšší instanci bude rozhodnuto, že řečník Svobodné Obce má právo oddávati, ať jest více Svobodných Obcí, ať jest více řečníků, ať jest prosperita rozptýlena, ať povstane nová úctyhodná professe v česko-americkém národě!

OSTŘÍ KRITIKY.

S kritikou mají se věci asi tak jako se svobodou řeči a tisku. — Na příklad Rusko jest absolutistickým státem, i při své dumě a senátu, a konečně ani Rakousko není konstitučním státem v plném smyslu toho slova, pokud má v záloze pověstný paragraf čtrnáctý a ovšem že s absolutismem stotožňujeme postelování svobody řeči a svobody tisku — než mýtil by se každý, kdo by se domníval, že ruský car a byrokracie nebývají pro svobodu řeči a tisku. Vy můžete volěbiti cara a byrokracii sloven i plnou, jak to jenom můžete dovedete, a nic se vám za to nestane. Car a byrokracie jsou pro svobodu a řeči a tisku, ale ovšem klybyste též svobody řeči a tisku použiti ku kritice caru a byrokracie, to by bylo zcela jinou věcí — tak oni to s tou svobodou nemyšlí.

Přejímáme-li na naše poměry, když na příklad vydáváte radi-

kální svobodomyšlný časopis, vy můžete svobody řeči a tisku využíti až do krajnosti ku kriticevaní a pranýřování církvi a církevníků, nemusíte dbáti výběru zbraní, nemusíte dbáti pravdy, a pranic vám to neuskodí, vašim stoupenicům líbí se takové používání svobody a řeči a tisku — ale použijte též svobody a řeči a tisku k poukázání, třeba jenom šetrnému poukázání, že ono v těch svobodomyšlných řadách také není všecko, jak mělo neb mohlo býti, to jest zcela jiná písnička. Tu na vás dopadne těžká ruka censury, těžší nežli v Rakousku neb v Rusku. My cheeme poctivou, spravedlivou kritiku, řekl nám ochotněci v jednom městě asi před dvěma desetiletími, a když snažili jsme se vyhověti jim dle našeho nejlepšího vědomí a svědomí, nebylo to pro nás zdravé ani výhodné.

Kritiku snesou jenom vyspělí lidé, takoví nejsou kritiku "uražení," nejsou uražení ani kritikou přísnou, ba ani kritikou nespravedlivou. Býti uražen, to již samo o sobě předpokládá a podmiňuje duševní nevyzrálou. Nespravedlivá kritika může se trapně dotknouti, může i zaboliti, ale nemůže urazit.

Jedinou otázkou při kritice jest: Byla dobře míněna, byly pohutky za ni dobré? Zdali ano, ostatní otázky jsou zcela podružné a vedlejší.

Učitel Vojta Beneš pronesl přísnou kritiku, byla to trpká slova, jež napsal a jest to pouze přirozeno, že někde vyvolala odvetu, ale zároveň jest potěšitelné, že jeho přednášky v Clevelandu těší se velikým návštěvám, že jsou to ženy, které vystoupily na jeho obranu v "Zaslanec" ve východních časopisech a v dopisech v "Ženských Listech," že také Svobodná Obce v New Yorku se ozvala, a že plán na mravní popravení Beneše se nezdařil. To nám připadá jako červánky lepšího dne, dne, kdy bude možno pronést poctivou, dobře míněnou kritiku beze strachu, že "smleec" bude — obrazně řečeno — oběšen, kolem lánám a čtrčen a konečně upálen na dňkaz, jak rozumíme v české Americe svobodu řeči a tisku a volnosti projevu!

ČESKÁ AMERIKA PŘED TŘIČETI LÉTY.

Pokrok Západu zvětšen byl číslem ze dne 20. února 1884 o osm sloupců.

V Chicagu vznikla myšlenka na uspořádání výpravy do Prahy k otevření Národního divadla. — Výprava tato se uskutečnila a byl to první společný zájezd našich rodáků do vlasti.

Jeden dopisovatel ze Saunders County v Nebrasee si trpce stěžoval, proč jeho dopis nebyl uveřejněn, čili proč vandroval do koše, a redaktor P. Z. dal mu vysvětliti touto poznámkou: "K luštění pi. — hieroglyfů potřebujeme nejméně dvou dní a pak ještě dvou dní, abychom aspoň přibližně uhádli, co vlastně chcete říci. Ať nám v této plně době neposílá takovou skrábaninu a dá si to raději někomu napsat, jak to nepovandruje do koše."

Nováková "Domácnost" oznámila, že započne s vydáváním dětského časopisu pode jménem "Dětská Besídka" za redakce Antona Jurky, jež tehdy v St. Paulu bydlel a na tamních obecných školách vyučoval němčinu.

Polní a hospodářská semena.

dostaňte si hned ta nejlepší a přitom nejlevnější Semena kukuřice, arce, pšenice, vojtáška, ječel a jiné druhy polních semen jsou naší zvláštností. O knihu "Čistá Semena" na rok 1911, kterou zdarma dostanete, pište ještě dnes na: Galloway Bros. — Burman Co., Box 7, Waterloo, Iowa. Adv. 326

Broccorni a fosfické obchod

chcete v říj. 1912 No. 10. ST. OMAHA.
HENRY P. BARONET.
Každé úterý dostáváte zdarma a jistě. Ostatní úterý dostáváte zdarma. První Pátek v měsíci. Vol. Doug. 1180